

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka Liberec rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 16.12.2021 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jitky Tomsové a soudců Mgr. Františka Jahůdky a Mgr. Lukáše Korpase, v trestní věci obžalovaného: [REDACTED] o odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Liberci do rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 7.12.2020 pod č.j. 3T 86/2018-718,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. a/ trestního řádu se napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu a podle § 260 trestního řádu se ohledně skutků ad 4 a5 se věc vrací státnímu zástupci k došetření. Podle § 259 odst. 3 trestního řádu se nově rozhoduje tak, že obžalovaný [REDACTED], t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Valdice,

je vinen, že

1)

dne 6. 7. 2017 v době kolem 13:40 hodin v Liberci, v lesoparku mezi zástavbou Králův Háj a hrází Liberecké přehrady Harcov, přistoupil zezadu k poškozené [REDACTED] se slovy "prachy, prachy", ji uchopil za kabelku, kterou měla na pravém rameni, strhnul poškozenou k zemi, kde ji za kabelku vlácel, neboť se poškozená vydání kabelky aktivně bránila, a když z kabelky vypadla dámská peněženka, tak si tuto vzal a z místa utekl, přičemž odcizením peněženky s finanční hotovostí 1.300,-Kč, platební kartou ČSOB a osobními doklady, způsobil poškozené [REDACTED], škodu v celkové výši 2.100,-Kč a svým jednáním jí způsobil zranění v podobě odřenin,

2)

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová

dne 14. 9. 2017 v době kolem 18:20 hodin v Liberci, [redacted] v podchodu pod silnicí I/35 přistoupil k poškozené [redacted], kterou nejprve oslovil, zda se neznají, načež jí předešel a požadoval po poškozené, ať mu dá peníze, načež vytáhl z bundy kuchyňský nůž o délce nejméně 20 cm s délkou ostří nejméně 10 cm a s namířenou čepelí proti tělu poškozené řekl, ať mu vydá peníze nebo jí zabije a když poškozená opět uvedla, že peníze nemá, levou rukou do ní strčil, až upadla na zem, chytl za popruh její tašky, kterou jí vytrhl a prohlédl, přičemž jí z tašky odcizil mobilní telefon zn. Huawei, černé barvy, IMEI 86939802902727 v hodnotě 5.000,-Kč a SIM kartou O2 s telefonním číslem [redacted] a poté řekl poškozené, že jestli to někomu řekne nebo přivolá policii, tak si jí najde a zabije, protože ví, kdo poškozená je, poté z místa utekl, poškozené vzniklo zranění v podobě zhmožděnin na pravém předloktí bez nutnosti dalšího léčení,

3)

dne 16. 11. 2017 v době kolem 08:30 hodin v Liberci, v lesoparku mezi zástavbou Králův Háj a hrází Liberecké přehrady Harcov, přistoupil zezadu k poškozené [redacted], které přiložil k přední části krku dřevěný klacek a řekl poškozené, aby mu dala telefon, což poškozená ze strachu udělala a vydala mu mobilní telefon zn. Apple iPhone 6, barvy silver, IMEI 356985065251565 s krytem v hodnotě 10.350,-Kč a z peněženky vydala 300,-Kč, poté poškozenou, když byl stále za ní, začal osahávat oběma rukama na prsou přes kabát, načež levou rukou sáhl pod kabát, kde pokračoval v osahávání prsou, poškozená začala ze strachu křičet, čehož se obviněný lekl a ve svém jednání již nepokračoval, pouze řekl poškozené, že to nemá nikomu říkat a v případě, že to udělá, tak si jí najde, nakonec z místa odešel směrem k Liberecké přehradě Harcov, poškozené zranění nezpůsobil,

tedy

ad 1-3 proti jinému užil násilí a pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

ad 2 a3 jiného násilím a pohrůžkou násilí nutil, aby něco opominul a spáchal takový čin se zbraní a na svědkovi,

ad 3 jiného pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku a spáchal čin se zbraní.

Tím spáchal

ad 1) – 3) zvláště závažný zločin loupež dle § 173 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 2) – 3) zločin vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), e) trestního zákoníku,

ad 3) zvláště závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 /šesti/ let.** Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu **zařazuje** do věznice **se zvýšenou ostrahou.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

Podle § 100 odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **zabezpečovací detence**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **povinen nahradit** poškozeným:

- [REDAKCE] škodu ve výši **2.100 Kč**
- [REDAKCE] škodu ve výši **5.000 Kč**
- [REDAKCE] škodu ve výši **10.650 Kč**

Odůvodnění

1. Rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 7. 12. 2020, pod č.j. 3 T 86/2018-712, byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným skutky, že

1)

dne 6. 7. 2017 v době kolem 13:40 hodin v Liberci, v lesoparku mezi zástavbou Králův Háj a hrází Liberecké přehrady Harcov, přistoupil zezadu k poškozené [REDAKCE] a se slovy "prachy, prachy", ji uchopil za kabelku, kterou měla na pravém rameni, strhnul poškozenou k zemi, kde ji za kabelku vlácel, neboť se poškozená vydání kabelky aktivně bránila, a když z kabelky vypadla dámská peněženka, tak si tuto vzal a z místa utekl, přičemž odcizením peněženky s finanční hotovostí 1.300,-Kč, platební kartou ČSOB a osobními doklady, způsobil poškozené [REDAKCE] škodu v celkové výši 2.100,-Kč a svým jednáním jí způsobil zranění v podobě odřenin,

2)

dne 14. 9. 2017 v době kolem 18:20 hodin v Liberci, [REDAKCE], v podchodu pod silnicí I/35 přistoupil k poškozené [REDAKCE], kterou nejprve oslovil, zda se neznají, načež jí předešel a požadoval po poškozené, ať mu dá peníze, načež vytáhl z bundy kuchyňský nůž o délce nejméně 20 cm s délkou ostří nejméně 10 cm a s namířenou čepelí proti tělu poškozené řekl, ať mu vydá peníze nebo jí zabije a když poškozená opět uvedla, že peníze nemá, levou rukou do ní strčil, až upadla na zem, chytl za popruh její tašky, kterou jí vytrhl a prohledal, přičemž jí z tašky odcizil mobilní telefon zn. Huawei, černé barvy, IMEI 86939802902727 v hodnotě 5.000,-Kč a SIM kartou O2 s telefonním číslem [REDAKCE] a poté řekl poškozené, že jestli to někomu řekne nebo přivolá policii, tak si jí najde a zabije, protože ví, kdo poškozená je, poté z místa utekl, poškozené vzniklo zranění v podobě zhmožděnin na pravém předloktí bez nutnosti dalšího léčení,

3)

dne 16. 11. 2017 v době kolem 08:30 hodin v Liberci, v lesoparku mezi zástavbou Králův Háj a hrází Liberecké přehrady Harcov, přistoupil zezadu k poškozené [REDAKCE], které přiložil k přední části krku dřevěný klacek a řekl poškozené, aby mu dala telefon, což poškozená ze strachu udělala a vydala mu mobilní telefon zn. Apple iPhone 6, barvy silver, IMEI 356985065251565 s krytem v hodnotě 10.350,-Kč a z peněženky vydala 300,-Kč, poté poškozenou, když byl stále za ní, začal osahávat oběma rukama na prsou přes kabát, načež levou rukou sáhl pod kabát, kde pokračoval v osahávání prsou, poškozená začala ze strachu křičet, čehož se obviněný lekl a ve svém jednání již nepokračoval, pouze řekl poškozené, že to nemá nikomu říkat a v případě, že to udělá, tak si jí najde, nakonec z místa odešel směrem k Liberecké přehradě Harcov, poškozené zranění nezpůsobil,

4)

dne 4. 12. 2017 v době kolem 7:15 hodin v Liberci, [REDAKCE], poblíže řady garáží zezadu srazil na zem poškozenou [REDAKCE] které si sedl na hrudník, když ležela na zádech a v ruce měl nůž, poškozené řekl, aby mu vydala peněženku a mobilní telefon, ta mu ze

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

strachu odvětila, že jsou v kabelce, ať si je vezme, načež když po něm poškozená požadovala, aby jí vydal alespoň SIM kartu, jí sdělil, že výměnou za něco a vyndal si rukou penis, když stále klečel na poškozené a pod pohružkou násilí, když stále držel v ruce nůž, poškozená vzala jeho penis do ruky a začala ho uspokojovat rukou, což mu nestačilo a požadoval uspokojení orální, to poškozená ze strachu dělala po dobu asi půl minuty, po čemž obviněný vstal a z místa odešel, když v průběhu jednání poškozené opakoval, že nemá křičet a nemá to hlásit policii, že ví, kde poškozená bydlí a že jí jinak zabije; z peněženky poškozené odcizil hotovost ve výši 500,-Kč, poškozené zranění nevzniklo,

5)

dne 6. 2. 2018 v době přibližně od 7:55 hodin do 08:10 hodin v Liberci, [REDAKCE], v prostoru u protihlukové stěny při pravé straně komunikace ve směru k Obchodnímu centru Géčko přistoupil z pravé strany k poškozené [REDAKCE], kterou přitlačil na protihlukovou stěnu, v pravé ruce držel vysouvací nůž, kterým směřoval na levý bok poškozené, a požadoval po poškozené, ať mu vydá peníze a když mu poškozená řekla, že u sebe žádné nemá, řekl jí, že půjde dolů na kolena, poté poškozenou uchopil za ramena a stáhl dolů k zemi, sundal si kalhoty a strčil poškozené penis do pusy, která ho ze strachu orálně uspokojovala, po chvíli poškozenou uchopil za šátek a táhl jí nahoru na travnatý svah, kde jí povalil na záda, sedl si celou vahou na její břicho, lokty opřel o její hrudník, jednou rukou jí zacpal ústa a druhou rukou jí rozeplnul kalhoty a řekl jí, že jestli bude křičet, tak jí uškrtí, po čemž poškozenou otočil na břicho, stáhl jí kalhoty a kalhotky, řekl jí, ať jde na čtyři, přičemž si poškozená více klekla a on se snažil proniknout do jejího análního otvoru, což se mu nepodařilo a otočil poškozenou zpět na záda a řekl jí, „budeš hulit“, přičemž jí dal penis do pusy, který po chvíli vyndal a řekl poškozené, aby pokrčila kolena a dala je k sobě, po čemž vsunul penis do její pochvy a několikrát přirazil, načež penis vyndal a strčil jí ho do pusy, aby jej orálně uspokojovala a po chvíli penis vyndal, zastrčil do kalhot a chůzí odešel z místa směrem k Obchodnímu centru Géčko, poškozené vzniklo zranění v podobě odřeniny levého kolene, naraženiny pravého ramena, oděrky pod levým okem a škrábanců na pravé ruce bez nutnosti dalšího léčení, škoda na majetku jí.

2. Skutky byly právně kvalifikovány jako

ad 1) – 5) zvlášť závažný zločin loupeže dle § 173 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 2) – 4) zločin vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), e) trestního zákoníku,

ad 3) zvlášť závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

ad 4) - 5) zvlášť závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) trestního zákoníku.

3. Za toto jednání byl obžalovaný odsouzen podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmi /8/ let. Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci, který se týkal zasouvacího nože s modrou rukojetí a zavíracího nože s černou rukojetí.

Podle § 100 odst. 2 písm. a), odst. 3, odst. 4 trestního zákoníku byla obžalovanému uložena **zabezpečovací detence**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu **byla** obžalovanému uložena **povinnost nahradit** poškozeným:

- [REDAKCE] 1 škodu ve výši 2.100 Kč
- [REDAKCE] 4 škodu ve výši 5.000 Kč
- [REDAKCE] škodu ve výši 10.650 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

- [REDAKCE] škodu ve výši 500 Kč.

4. Rozsudek byl napaden odvoláním státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Liberci. Státní zástupce podal odvolání v neprospěch obžalovaného a označil ho jako odvolání do výroku o vině, o trestu a zabezpečovací detenci. Státní zástupce soudu vytýká, že nepostupoval v souladu s § 2 odst. 5,6 tr. řádu, když neopatřil důkazy navrhované státním zástupcem při hlavním líčení. Proto nebyl skutkový stav řádně objasněn a ve věci mohl rozhodnout věcně nepřislušný senát. Namítá, že státní zástupce označil za nesporné pouze skutečnosti ke skutkům ad 1) – 3). U zbývajících skutků navrhoval doplnění dokazování k následkům na zdraví poškozených [REDAKCE]. Tyto důkazy nebyly v přípravném řízení opatřeny. Tehdy obviněný [REDAKCE] se nacházel ve vydávací vazbě. Bylo třeba vyšetřování uspořádat a ukončit. Také poškozené u těchto skutků pachatele nepoznaly. Bylo vycházeno z podobného způsobu provedení činů a poznatků o výskytu telefonního čísla. Obžalovaný se doznal až při hlavním líčení. Dle státního zástupce až dne 19. 11. 2020 vyvstalo podezření, že právní kvalifikace těchto skutků v obžalobě není přiléhavá, když z důkazů, zejm. ze zpráv Psychiatrické léčebny Kosmonosy, vyplývá, že obžalovaný může provozovat pohlavní styk pouze s bariérovou ochranou z důvodu možné nákazy některou z přenosných nakažlivých chorob, o čemž byl poučen. Poučení podepsal. Proto státní zástupce navrhoval vyslechnout obě poškozené a přibrat znalkyni z odvětví dermatovenerologie MUDr. Silvií Rafčíkovou, MBA, k posouzení možného přenosu nakažlivých nemocí, kterými obžalovaný trpěl. Dokazování má směřovat k ověření možné právní kvalifikace dle § 185 odst. 1,2 písm. a),c), odst. 3 tr. zákoníku, popř. ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Odkazuje na judikát R 62/1973. Okresní soud doplnění dokazování odmítl a upřednostnil prohlášení viny, aniž by přihlédl ke stanovisku státního zástupce ve smyslu § 206c odst. 5 tr. řádu a postupoval tak v rozporu s § 2 odst. 5,6 tr. řádu. Po doplnění dokazování by mělo následovat posouzení věcné příslušnosti a předložení věci Vrchnímu soudu v Praze. V případě výroku o trestu by bylo na místě postupovat i s vědomím plného doznání a projevené lítosti podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku věta druhá a navýšit o třetinu horní hranici trestného činu nejprísněji trestného, když se jedná o souběh dvou zvláště závažných zločinů a jednoho zločinu. Proto navrhuje zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci k novému projednání a rozhodnutí.

5. Veřejné zasedání bylo konáno v nepřítomnosti obžalovaného. Obžalovaný nyní vykonává trest odnětí svobody, který mu byl uložen v jiné trestní věci. Je umístěn ve Věznici Valdice. Obžalovaný zaslal krajskému soudu písemnou žádost o konání veřejného zasedání v nepřítomnosti. Krajský soud této žádosti vyhověl.

6. Krajský soud o podaném odvolání rozhodoval již dříve usnesením ze dne 15.4.2021 pod č.j. 55To 65/2021-470, kterým bylo odvolání státního zástupce podle § 256 tr. řádu zamítnuto. Krajský soud vycházel z právního závěru, že při prohlášení viny již s ohledem ustanovení § 206c odst. 7 tr. řádu nelze ani k odvolání státního zástupce přezkoumávat výrok o vině. K podanému odvolání byly přezkoumány výroky o trestu a ochranném opatření a odvolání nebylo shledáno důvodným. K dovolání nejvyššího státního zástupce ve věci rozhodoval Nejvyšší soud ČR usnesením ze dne 31.8.2021 pod č.j. 4Tdo 797/2021-770, kterým uvedené usnesení krajského soudu zrušil a podle § 265l odst. 1 tr. řádu přikázal krajskému soudu, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Dle Nejvyššího soudu je státní zástupce oprávněn napadat výrok o vině i při přijetí prohlášení viny dle § 206c odst. 4 tr. řádu, když ustanovení § 246 odst. 1

písm. b) tr. řádu omezuje pouze odvolací práva obžalovaného. Současně shledal vady procesního postupu soudu prvního stupně při prohlášení viny ke skutkům ad 4) a 5).

7. Dle § 265s odst. 1 tr. řádu je krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího soudu. Proto z podnětu včas a řádně podaného odvolání krajský soud přezkoumal zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku i správnost postupu řízení, které mu předcházelo a to z hlediska vytýkaných vad.

8. Tímto přezkoumáním krajský soud shledal podstatné vady řízení, pro které nemůže napadený rozsudek obstát. Tyto procesní vady se týkají řízení ve vztahu ke skutkům pod body 4) a 5) výroku o vině napadeného rozsudku. Ač se tyto procesní vady týkají pouze těchto skutků, musel krajský soud podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu zrušit celý napadený rozsudek, neboť skutky ad 4) a 5) nebyly právně kvalifikovány jako samostatné trestné činy, ale jako dílčí skutky pokračujícího zvláště závažnému zločinu loupež podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku a skutek 4) také jako dílčí skutek pokračujícího zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c), e) tr. zákoníku.

9. Ve vztahu ke skutkům ad 4) a 5) krajský soud ve smyslu § 260 tr. řádu shledal, že po zrušení rozsudku okresního soudu nelze v řízení před soudem pokračovat pro neodstranitelné procesní vady, pro které nelze po zrušení rozsudku pokračovat v řízení před soudem, ke kterému byla obžaloba podána. Ani novým hlavním líčením ve věci nelze tyto procesní vady odstranit. Nedostatky skutkových zjištění v přípravném řízení zpochybňují věcnou příslušnost soudu, ke kterému byla obžaloba podána. Týkají se skutečností nasvědčujících pro přísnější právní kvalifikaci trestných činů, pro jaké již dle § 17 odst. 1 tr. řádu koná v prvním stupni řízení krajský soud. Tento postup ve svém důsledku znamená i porušení práv obžalovaného na obhajobu a práva na spravedlivý proces. Výkon práv obviněného vyplývá z toho, pro jaké skutky je trestní řízení vedeno a jakým způsobem jsou tyto skutky právně kvalifikovány. O tomto je obviněný vyrozuměn v usnesení o zahájení trestního stíhání a následně státním zástupcem v podané obžalobě. Tímto mu orgány činné v trestním řízení dávají najevo, jaký charakter trestného činu, jak závažné právní kvalifikace mu je kladen za vinu a v návaznosti na to v jaké trestní sazbě může očekávat trest. Obviněný a následně obžalovaný má právo takto vymezenému předmětu řízení zvolit adekvátní způsob výkonu svých práv na obhajobu. V daném případě státní zástupce skutky ad 4) a 5) v podané obžalobě právně kvalifikoval jako dílčí skutky pokračujícího zločinu loupež podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, skutek ad 4) jako dílčí skutek zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c), e) tr. zákoníku a oba jako zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), c) tr. zákoníku. Za porušení práva obžalovaného na obhajobu lze považovat procesní postup státního zástupce, který po přednesení podané obžaloby při hlavním líčení po vyjádření obžalovaného o prohlášení viny ke všem skutkům, jak byly obžalovanou popsány a právně kvalifikovány, u skutků 4) a 5) s odkazem na poznatky, které měl k dispozici již v průběhu přípravného řízení, namítá nesprávnost skutkových zjištění a i nesprávnost užití právní kvalifikace způsobem, který by měl za následek takové zpřísnění právní kvalifikace, které by k projednání obžaloby zakládalo věcnou příslušnost soudu vyššího stupně. Státním zástupcem namítané důvody pro právní kvalifikaci dle § 185 odst. 1, 2 písm. a), c), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku s ohledem na výši trestní sazby zpochybňují věcnou příslušnost soudu, ke kterému státní zástupce obžalobu podal. Namítané skutečnosti, které zakládají důvod pro tuto právní kvalifikaci, měl státní zástupce k dispozici již v přípravném řízení před podáním obžaloby. Již v této fázi řízení z příslušných listinných důkazů vyplývalo, že se obžalovaný léčil pro žloutenku typu C a pro pohlavní nemoc syfilis. Současně z nich vyplývalo i poučení obžalovaného o

způsobu provádění pohlavního styku. Dle obsahu podané obžaloby měl státní zástupce důkazy opatřenými v přípravném řízení za dostatečně odůvodněné ve smyslu § 176 odst. 1 tr. řádu, že obžalovaný vykonal na poškozených pohlavní styk způsobem, který je uveden v popisu skutků. Již přípravné řízení měl státní zástupce k dispozici poznatky, které nasvědčovaly tomu, že skutky 4), 5) mohou být právně kvalifikovány jinak, přísněji než, jak byly právně kvalifikovány v obžalobě. Bylo zřejmé, že by tyto poznatky mohly vést k přísnější právní kvalifikaci, která by zakládala věcnou příslušnost krajského soudu a současně věcnou nepříslušnost soudu, ke kterému státní zástupce obžalobu podal. Tyto poznatky nebyly novými dříve neznámými skutečnostmi, které by vyplynuly až na základě řízení před soudem prvního stupně.

10. Vymezením skutku v obžalobě a užitou právní kvalifikací státní zástupce vymezuje rámec, ve kterém na základě poznatků učiněných v přípravném řízení na obžalovaného a jeho jednání pohlíží. Obviněný a obžalovaný dostává informaci o stanovisku orgánů činných v trestním řízení na jeho osobu a na skutek, který je mu kladen za vinu. Pomínutí některých skutečností významných z hlediska právní kvalifikace je procesní vadou postupu příslušných orgánů činných v trestním řízení. Jedna-li se o skutečnosti zřejmé již v přípravném řízení, které ve svém důsledku znamenají věcnou nepříslušnost soudu, ke kterému státní zástupce obžalobu podal a který řízení vede, jedná se o procesní vady neodstranitelné v tomto řízení před soudem. Právo obviněného a následně obžalovaného na obhajobu patří mezi nejdůležitější procesní práva, která má garantována nejen trestním řádem, ale i Listinou základních práv a svobod a mezinárodními smlouvami. Vyplyvají-li již v přípravném řízení dostatečné poznatky o důvodném podezření z trestného činu přísnější nebo zcela odlišné právní kvalifikace, než pro jaký je trestní řízení skutečně vedeno, je třeba tento postup orgánů činných v přípravném řízení považovat za závažné porušení práv obviněného na obhajobu a právo na spravedlivý proces. Vzhledem k tomu, že se jedná již o právní kvalifikaci zakládající věcnou příslušnost krajského soudu dle § 17 odst. 1 tr. řádu, jedná se o neodstranitelnou procesní vadu v řízení před soudem, ve kterém byla státním zástupce obžaloba podána, neboť tento soud nemůže po zrušení rozsudku pokračovat v řízení. Z tohoto důvodu krajský soud ve vztahu ke skutkům 4), 5) podané obžaloby (shodně označenými ve výroku o vině), dle § 260 tr. řádu rozhodl o vrácení státnímu zástupci k došetření. Dle krajského soudu je třeba, aby již v průběhu přípravného řízení bylo v potřebném rozsahu objasněno, zda uvedené skutky obžalovaného naplňují skutkovou podstatu zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), c), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku v dokonaném stavu nebo ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a na základě těchto závěrů pak státní zástupce rozhodl o podání obžaloby k věcně příslušnému soudu. Proto je třeba, aby orgány činné v přípravném řízení v potřebném rozsahu objasnily, zda vznikla nebo bezprostředně hrozila těžká újma na zdraví poškozených [REDAKCE]. K tomuto bude nepochybně přicházet doplnění dokazování způsobem, který rozvádí sám státní zástupce v podaném odvolání. Nesporně je třeba k možným následkům na zdraví doslechnout obě poškozené, popř. k jejich zdravotnímu stavu opatřit příslušné lékařské zprávy nebo jiné podklady z jejich zdravotní dokumentace. Také ke stavu onemocnění obžalovaného těmito nakažlivými chorobami v době činu je třeba opatřit potřebné lékařské zprávy. Také státním zástupcem navrhovaný znalecký posudek z oboru zdravotnictví – dermatovenerologie, by měl objasnit, nakolik byl stav onemocnění obžalovaného způsobil vyvolat u poškozených vznik tohoto onemocnění při jednání, kterého se obžalovaný měl dopustit. Orgány činné v trestním řízení jsou dle § 2 odst. 5 tr. řádu ve všech jeho stádiích povinny objasňovat skutkový stav věci způsobem, aby nevzbuzoval důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Rezignovat na objasnění zejména zásadních skutečností pro vymezení skutku, jeho právní

kvalifikaci a ve svém důsledku i příslušnost orgánů činných v trestním řízení, které řízení vedou, nelze ani v zájmu rychlosti řízení.

11. Odvolací námitky státního zástupce se fakticky týkají pouze skutků ad 4), 5) výroku o vině. Proti skutkům ad 1) – 3) žádné odvolací námitky státního zástupce nesměřují. Ohledně těchto skutků obžalovaný při hlavním líčení prohlásil vinu ve smyslu § 260c odst. 1 tr. řádu a soud prvního stupně prohlášení viny přijal. Jak je shora uvedeno, rozsudek byl ohledně těchto skutků zrušen jen z důvodů vztahu pokračování u některých trestných činů užitých při právní kvalifikaci jednání obžalovaného. Proto po zrušení napadeného rozsudku krajský soud současně v intencích tohoto prohlášení viny nově na podkladě shodných skutkových zjištění uznal obžalovaného vinným skutky 1) – 3) se shodnou právní kvalifikací jako v napadeném rozsudku.

12. Vzhledem k tomu, že krajský soud nově rozhodl o vině obžalovaného, rozhodl i o trestu za skutky 1) – 3). Těmito skutky obžalovaný naplnil skutkovou podstatu tří trestných činů. Jednalo se o zvlášť závažný zločin loupež podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku s trestní sazbou v rozmezí od dvou do deseti let odnětí svobody, zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku se shodnou trestní sazbou a zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku s trestní sazbou v rozmezí od dvou do osmi let odnětí svobody. Vzhledem k tomu, že byl obžalovaný odsouzen pro tři trestné činy, byl trest podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku ukládán jako úhrnný. Podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku je úhrnný trest ukládán podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný. Uložený trest byl proto soudem ukládán podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, který je prvním v zákoně uvedeným nejpřísněji trestným činem z trestných činů, pro které byl obžalovaný uznán vinným.

13. Při rozhodování o druhu a výměře trestu krajský soud vycházel z obecných hledisek vyplývajících z ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku a zohlednil všechny přítěžující a polehčující okolnosti uvedené v § 41 a § 42 trestního zákoníku, které přichází v úvahu. Obžalovaný se dopustil celkem tří závažných násilných trestných činů, u kterých naplnil skutkovou podstatu tří zločinů. Obžalovaný byl v minulosti pro závažnou násilnou trestnou činnost odsouzen. V minulosti vykonával za takové činy i přísný nepodmíněný trest odnětí svobody. Další takový trest uložený v jiné trestné věci opět nyní vykonává. Je zřejmé, že agrese obžalovaného vůči poškozeným v tomto případě postupně narůstala. Trestně právní narušenost obžalovaného je značná a možnosti jeho nápravy podstatně ztíženy. Proto nepřicházelo uvažovat o jiném druhu trestu než o nepodmíněném trestu odnětí svobody. Současně je třeba nesporně ve prospěch obžalovaného jako výraznou polehčující okolnost zohlednit jeho postoj k trestnímu řízení spočívající v doznání, prohlášení viny, ve vyjádření lítosti nad spáchanými činy. Shodně jako soud prvního stupně přihlédl i krajský soud v souladu s § 39 odst. 4 tr. zákoníku k nyní vykonávanému trestu odnětí svobody v trvání 8 let, ke kterému byl obžalovaný odsouzen za čin spáchaný ve Spolkové republice Německo. Na základě těchto skutečností krajský soud shledal odpovídajícím uložení trestu odnětí svobody v polovině zákonné trestní sazby, tj. ve výměře 6 let. Dle krajského soudu takto uložený trest odpovídá všem hlediskům stanovených v ustanovení § 38 a 39 tr. zákoníku a zohledňuje shora uvedené přítěžující a polehčující okolnosti. S ohledem na uvedené polehčující okolnosti a citelný trest, který obžalovaný nyní vykonává, a na současně ukládanou zabezpečovací detenci neshledal krajský soud důvod k navýšení horní hranice trestní sazby dle § 43 odst. 1 tr. zákoníku, jak je státním zástupce navrhováno v odvolání.

14. Pro výkon trestu krajský soud zařadil obžalovaného dle § 56 odst. 3 tr. zákoníku do věznice se zvýšenou ostrahou. Krajský soud užil tohoto ustanovení pro zařazení obžalovaného do přísnějšího typu věznice právě s ohledem na závažnost trestné činnosti a s ohledem na stupeň a povahu jeho narušení. Obžalovaný se opakovaně dopouští závažné násilné trestné činnosti na ženách. V tomto případě se jednalo o další tři takové skutky. Možnosti nápravy obžalovaného jsou ztíženy, sexuální agrese a sadismus byly konstatovány v závěrech znalce z oboru psychiatrie. V takovém typu věznice obžalovaný také současný trest odnětí svobody vykonává. Proto krajský soud shledal, že u obžalovaného jsou splněny zákonné podmínky ustanovení § 56 odst. 3 tr. zákoníku pro zařazení do přísnějšího typu věznice.

15. Krajský soud obžalovanému také uložil dle § 100 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zabezpečovací detenci shodně jako v napadeném rozsudku soud prvního stupně. Důvody pro uložení zabezpečovací detence vychází ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – psychiatrie a sexuologie MUDr. Lumíra Tauše, CSc.. Znalec u obžalovaného shledal duševní poruchu v podobě sexuální deviace s patologickou sexuální agresivitou a se sadistickými rysy. Shledal nebezpečnost jeho pobytu na svobodě a nedostatečnost uložení pouze ochranného léčení. Ochranné psychiatrické léčení obžalovaný již v minulosti vykonával. Bylo mu uloženo v trestní věci vedené u Okresního soudu v Liberci pod 6T 153/2004 také za násilnou trestnou činnost spáchanou na ženách. Výkon tohoto léčení mu nezabránil páchat nyní posuzovanou trestnou činnost. Proti tomuto výroku ani žádné faktické námitky státního zástupce nesměřují, výrok je napadán jen formálně.

16. S ohledem na zrušení původního rozsudku v celém rozsahu a nové rozhodnutí o vině ke skutku 1) – 4) krajský soud nově rozhodoval také o náhradě škody vůči poškozeným [REDAKCE], které na tyto výroky navazují. S ohledem na obžalovaným učiněné a soudem prvního stupně přijaté prohlášení viny, které nebylo státním zástupcem v odvolání napadáno, byl krajský soud vázán skutkovými zjištěními učiněnými soudem prvního stupně a výroky o náhradě škody vůči těmto poškozeným převzal v nezměněné podobě. Nepřevzal pouze výrok o náhradě škody ve vztahu k poškozené [REDAKCE], který se týká skutků ad 4), ohledně kterého byla věc vrácena státnímu zástupci k došetření.

17. Z důvodu, že věc je vrácena do přípravného řízení ohledně dvou skutků, které měly být spáchány za užití nože, neukládal krajský soud obžalovanému trest propadnutí věci týkající se zajištěných nožů, které mohly být užity i při spáchání těchto skutků. Není vyloučeno, že oba nože nebo některý z nich obžalovaný užil při páchaní právě těchto činů.

18. Z těchto důvodů krajský soud k podanému odvolání státního zástupce rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání do **dvou měsíců** od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Liberci 16.12.2021

JUDr. Jitka Tomsová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

Kristýna
Klokočn
íková

Digitálně
podepsal
Kristýna
Klokočnicková
Datum:
2021.12.28
07:52:14 +01'00'